

Latweefch u Awises.

Nr. 30. Zettortdeena 26. Juhli 1851.

Taunas un wezzas finnas.

Schi pawakkara, kad tas farfais aufstaas wehjisch puhte, un tu mihlais semmes-kohpejs redseji, ka tam i rudfisch plahnaki palikke un sahlite ne ko augt ne steidsahs, un taweem lohpineem ne ka wairs chst ne bij, buhfi bes bibilees un dseefmu - grahmataas ir to grahmatu lahgeem rohkä nehmis, kurekai tas wirfs-raksts ar leeleem farkaneem bohlestabeem: „Laika-grahmata us to gaddu 1851“ — gribbedams redseht, woi tad drihs jel leetus lihs. Tanni labbi eeskattijees tu arri warr buht eeraudsiji us parihtu ka stahw rakstihts: „Dauds leetus.“ Tu nu itt lustigs arri to parihtu gaidji, un ta deena arri atnahze, ka isfalkuschan brohkfoste, bet ka? Ar itt filtu fausu gaisu — un leetus ne ka! Nu tu warr buht itt dußnigs fazziji: „Kalenders staidri krahpneeks, buhs us schohgu jaleek, lai labbi islihst.“

Täpat arri buhs bijis pehz seeldeenas. Kad jaw fneegs fenn nogahje un faufs aufsts wehjisch puhte un nakti falnas daudis bija, tu warr buht arri buhfi labbi dsilli eeskattijees kalenderi eekschä, un kad tu lassiji: „Ettin filts un mihligs laiks,“ tad tu dohjadi: tas irr labbi! Bits no tewim to dsirdejis warr buht jaw kaschoku isgehrbis, usiwellahs tai deena weeglas waffaras-drehbes; jo tik jaw kalenders raksta, ka filts buhchoht. Bet ne ka. Wihram ar tahn weeglahm drehbehm salst ka sohbiween kabb tai deenä, kad bija rakstihts: „Ettin mihligs filts laiks.“ Kalabbad? Talabbad, ka to deenu aufsts leels wehjisch puhte.

Bet kad nu tu dohma sinnus, linnus jeb meeschus sahft feht; jeb pawakkara Leepajä ar linnu-sehkkahm isbraukt, un tadeht gribbi redseht woi wezs jeb jauns mehnets spihd, faule pulkstens astonds jeb pufs astonds no-eet,

tad tu aktal farwu kalenderu rohkä nemmi, un kad tu jaw lassi: „Mehnests spihd nakti,“ tew ne waijaga eet flattitees laukä, woi tad arri ihsti spihdehs, bet tu brauz drohschi us pilsatu. Jeb kad tu lassi: „Mehnests spihd walkara,“ tew ne waijag wehja-lukturi aisdedsinaht us riju un laidaru eedamam; jo kalendera-raksti-taja kungs raksta ka spihd, un to tu warritizzeht, drohschaki tizzeht, ka ar to gaisanojehgschanu. — „Nu ka tad tas nahk,“ tu warr buht jautasi, „ka tee kalendera-taifitaji ir to leetu un faules-gaisu ne spehj tä notrah-piht, ka to faules- un mehnests-lehkschanu un spihdeschanu?“ Es tew nu atbildu tä: „Las stiprais Deewä ne fauj wiffus winna darbus tam wahjam zilvekam isdibbinah, kas tik winna warrä stahw.“ Saules lehkschanu un no-eeschana, mehnetscha-starpas un aptumschöschana warr gan tee dabbas-prahtrieki un kalendera-rakstitaji isrehkinah un us mattu noteikt, ka irr ko pabrihnites; bet gaisu noteikt, tas ne buht ne stahw winnu, bet tik ween Deewä spehka.

La faules aptumschöschana, kas 16tä Juhli bijuse, tawahm azzim irr apleezinajuji un staidri parahdijuse, ka ta ne effoht ne kahda aplama wolloda, bet itt pateeji augsta un teizama gudriba, ko tee dabbas prattigee lungi par semmes un dabbas leetahm mahza un raksta. Ne effi tadeht pahrgudris, netizzigs un ne turreeswairs tik stipri pee wezzahm mahau leetahm.

No Londones pilsata Enlanté raksta, ka ta faules-aptumschöschana, kas tanni 16tä Juhli f. g. bija redsama, tahda ne effoht bijuse, kahda jaw preeksch 149 gaddeem tai paschä deenas dahuumä tappufe redseta, prohti tai 1702trä gaddä tai 28tä Juhli (pehz jauna kalendera, tas irr pehz muhsu tai 16tä Juhli). Un schi faules aptumschöschana effoht tahda

leela un bailiga tad bijuse, ka sirgi effoht ap-stahjuschees juhgus wilkami, swaigsnes bijuschas redsamas, putni itt bailigi sawas ligsdas meklejuschi*) un wissi lohpi un swehri ka no kahdas semmes trihzeschanas baidijuschees.

Kad nu tu, mihlais semneek, tizzi un arri jaw reisehm redsejis ka kalendera rakstitaji spehj faules un mehness aptumforschanas un lehfschanas ta us minuti aprehkinah un noteikt til labbi, ka mums irr jatizz, kad mums stahsta un raksta, ka Enlenderu swaigsnau-prahntneeks Hind's ne fenn atkal jaunu — to 14to gahju-swaigsnui Gireni nosfauktu (tas irr-meers) pee debbef-s-welwes atraddis, un zits Sprantschu gudribas- un swaigsnau-prahntneeks ar kihkiseeri noskattijees, ka mehness sadillis un tam tadeht leeli zaurumi effoht, kas arween wehl leelaki tohpoh,**) un Berlihnes swaigsnau-luhkotaji tai 20ta Janwar f. g. pamannijuschi, ka dauds swaigsnes tai brihdi kustejuschaahs, un — kalabbad tad tu ne gribbi arri tizzeht un klausht gudrus fungus un mahzitus wihrus, kas tewim labbus padohmus un derrigas mahzibas dohd; jo tik jaw tee wihti to leetu, ko tew mahzibas, tapat skaidri un labbi sinnahs, ka swaigsnau-prahntneeki sinn tewim no mehness un faules lehfschanas un aptumforschanas stahstiht un us mattu noteikt. — Ne atmelt tadeht labbus padohmus, kad taws zeenigs kungs tewi pamahza un tewim stahsta us 4tri jeb wairak laukeem tawu druwu eedallih, lai weeglaka apstrahdaschana un wairak lohpu-ehdama buhtu. Ne laidi mahzibas par galwu, kad taws mahzitais tewim teiz un tewi mud-dina behrnus skohlä laist, lai tee gudraki un deewabihjigaki tohp, kas usauguschi Deewam un zilwekeem tad derrehs, un — lauj skohlmeisterim skohlä tawus behrnus ta mahzih un audseht, ka tas to proht un sinn labbu effam, un ne darti ar taweem padohmeem un leekahm

*) Je pee mums Selgawä zahli dahrsä uslehze us lohku sarreem un taisijahs eet gulleht, bet nezik ilgi, tad atkal nolehz semme. S-3.

**) Wuh tas mehness jalapä, lai leelaks ne tohp; bet ar ko? — To es ne sinnu.

isrunnahm tam dullu galwu; jo til jaw twus wehl mulkus behrnus mahzoh tam galwa deesgan tohp fadausita.

Ne teiz arri, kad jaunas un tewim wehl ne pasihstamas leetas gudri wihti mahza: „Tahs irr blehnas, kas warr pehz tahm isdarriht?“ Nebba teem mahzoh pascheem kahds labbums atlezz — neka! — bet til gribbedami tewim ka wehl mulkischam un ne-isprattigam palihdseht, un tewi pee gudribas un leelaks atihfchanas west. Ka tee gudri kalendera rakstitaja fungi proht to faules un mehness lehfschanu un no-eeschani un wissas aptumforschanas, woi tahs irr leelas jeb masas, kas no mums tah-lumä pee debbef-s-welwes noteek — ko tak tu un es, mehs abbi kohpä ne prohtam — ta us mattu noteikt, kalabbad tad tee tewim arri ne spehs daschas un dauds leetas, bet kas tak wissas wirfs semmes noteek, wirfs ka tu pats staiga un redseht warri, rikti un grunitgi is-stahstiht un tewim labbas mahzibas peemest, kas natu nulle no semmes israktas jeb no gaisa grahbtas, bet wissas peedsihwotas un isprohwetas ka gehgerim raibais putnu-funs.

E. F. S.

Saules aptumforschana.

Pirmdeenä, tanni 16ta Juhli no rihta gan bija debbef-s-apmahkusi, bet pehz pussdeenas ta noskaidrejabs, ka mehs to Kalenderi eesih-metu faules aptumforschana us stundu un minuti, ka bija rakstihts, warrejam redseht un lihds pat gallam apluhkoht. *) Tas mehness no walkara pusses faules mallai fahke prekfchä eet, un kad ta paschä widdü faules lohdei bija, tad no faules augfhas mallas tikkai kahda puss tulla bija redsama. (Prohti, kad to faules lohdi us 12 daksi, jeb 12 tulli eelsch dohmahm rehkinatu.) Tas debbef-s fillums tai brihdi ittin patumfch palikke, ta ka gandrihs dohmajam swaigsnes redseht; un laukä wissas

*) Pee mums Selgawä bij apmahzees laiks un mehs eesahkumu un beigumu gan labbi dabbujam redseht, bet to pilnigu aptumforschana nezik un itt maju brihtini redsejam. S-3.

mallas dseltenas, kā wakkara krehslā buhtu, rahdijahs, ehkās ittin tumshi fakti bija, kā ne pee lohga ne warreja redseht ne laffit nei rakstīht, neds arri zittu kahdu smalku darbu darriht. Mehs zaur glahsu, kō us svezzi ap-kuhpinajam, drohschi us fauli flattijamees^{*)} un redsejam, kā tas mehnes kā leela melna rippa faulei preekschā aissgahje, kamehr zauri us rihta püssi issgahje no faules, un no schi brihscha par jaunu mehnesi tohp faulks, kas ta patte wezza mehnesi lohde irr, bet tikkai no fauna fawu no faules dabbatu spohschumu mums spihdeht dohd.

„E nu gan warreja redseht, kā muhsu semmes lohde lihds ar mehnesi gresschahs un faule stahw: jo semmes-lohdes wakkara malla us augschu zellahs prett rihta püssi gressdamees un ar to lihdsā tahs mahkonas un tas apkahrtejais gaifs deewssim zik tahli no semmes gresschahs, kā mehs to ne manniht ne mannam; kād wakkards gaifs un padebbeschi klusfi stahw, tad dohmajam kā ta semme arri klusfi un meerigi stahwetū.— Bet tas tā newa wiss, ta eet tschakli fawu no Deewa tai noliktu zellu, jo ta par gaddu tahlu tahlu rinki apkahrt faules eedama mums tohs 4 gadda laikus eedalla, un us 24 stundahm apkahrt feni paschu gressdamees mums deenas un naktis taifa. Tapehz ne brihnijees wiss un ne fakki: neeki! Jo kād neeki buhtu, kā tad warretu tee gudri swaigsnū prattigi to aprehinah, kād faule un mehnesi tumschohs, kād daschas swaigsnēs lehks un noees, un dauds zittas sianas pee debbef, kō muhsu galwina ne watt fanent, kād ir jo no tam stahstiu. Jo ta Kunga muhsu Deewa darbi irr lohti leeli, un tee tohp mekleti no wisseem, kam pee teem irr patikschana.

M. V.

^{*)} Mehs us galbu noliskam bichdu ar uhdeni, un nu schinni blohdā to faules maitoschanu itt slaidri warri jam redseht.

S-3.

Bihbele leela manta.
Pagahjuschi gaddu beidsoht Englenderu semmē tas notikke, kō patlabban stahstifim.

Ösishwoja tur kahdā semmes-stuhri wihrs ar mihleem farwejeem diktī gruhti us preekschu wilkamees, jo zaur daschahm nelaimehm wiash bij krittis tai dīskalā nabbadsibā. Bet kād nu winsch nomirre, tad tai nabbagai atraiknei jo gruhti klahjahs, jo tai palikke ne-ween behrni kas ja-usturr, bet wehl labba teesa parradu, kō wajadseja lihdsinah. Un kād nu tai naudas ne mas ne bija, tad to masu mantianu, kas tai wehl bij, teesa pahrdewe uhtrupē.

Sirds tai nabbagai atraiknei gribbeja plihst, redsoht, kā weenu gabbalu manta pehz ohtra pahrdewe un ne kō ne warreja pretti runnah. Bet nu arri to wezzu bihbeli, kas jau no tehwu-tehwu laikeem winnu mahjas-manta bija, arri to zehle pirzejeem preekschā. Nu winna wairs ne warreja faturretees, bet elsdama kritte teefas-kungam klah un luhdsahs: „To bihbeli jel, luhdsami, man atstahjeet!“ Bet, likumu dehl winnu ne warreja schehloht un ta bihbele tikke isfohlita. Pirzeji to ap-stattija no wissahm pusehsm un spreede, zik buhfschoht wehrte. Atraikne nabbadsite gribbedama tomehr kahdu peemianu no tahs bihbeles paturreht, gahje klah un nogreese to banti, ar kō audekla gabbals bija apfests ap to ahdas wahku, lai schis ilgaki pataupitohs. Bet, lihds ar to banti arri tas audekla gabbals palikke winnas rohka un — brihnuns! — aiss ta audekla atraddahs diwas fadseltejchias papihra lappinas, kas bij krohna naudas-grahmatas, latra 3500 dahlderus wehrte. Us to weenu lappinu ohru püssi bij no winnas mahtes rohkas tā usrafstihsts: „Behdu deenā lai tew tee svehti raksti irr pat patwehrumu.“ Us to ohtru atkal no tehwa rohkas rakstihsts tā: „Ta debbefs. Tehwa ausis ne kād naw aibahstas.“ — „E nu us reis bij uhtrupe un wissas behdas pagallam un atraikne gawiledama un Deewu flavedama nesse fawu mihtu bihbeli atkal us mahjahn lihds ar teem 7000 dahdereem, kō tas kungs tik brihnischki paschā leelakajā behdu brihdi winnai bij dahwinjis.

Mekle, lassitajs mihtais, ikdeen' sawâ bih-
belê pehz tahm mantahm, ko neds kohdi neds
ruhsa maita un ko sagti ne warr nosagt; un
fchi manta, ko tu te atraddisi, buhs tahda,
ko warresi lihds nemt sawa muhschiga Lehwa
mahjâ, — jo kad wissu zittu mantu laiziga
nahwe tew laupihs un atdohs sweschahm roh-
kahm, tad fchi tomehr tew paliks. Schahdu
mantu atraft lai Deewos palihds tew un man.

A. L.

Dohmas pehz lihgawinas.

1.

Kur buhku tahda meitina,
Ko mihteht warretu? —
Kan irraid staidera firsnina,
To labprahk melleht!

2.

Kur buhku tahda wijoliht,
Kas staista augumâ?
Kur buhku tahda meiteniht,
Kas seed jaw tikkumâ?

3.

Kaut sinnatu to dahrinu,
Kur tahda rohsht seed;
Es preezigs zeltu kahjinu,
Un dohthos prohjam eet.

4.

Es steigdamees tur no-eetu
Un lehnam peestahtohs;
Un labbi to aplukotu,
Un tuhdat wehletohs.

5.

Tad preezigi to noplukstu
Us mahjahm nemtu lihds,
Un laimes-mahti flawetu:
, „Af, jaukais laimes brihds!!”

6.

Juhs, swaigsnites, woi ne dsirdeet
Scho mannu wehleschan'?
Juhs, mahkonas, jel pastahsteet
Kur tahdu melleht gan?

7.

Zow daschu sohli staigojis
Zaur pukku-paleiju,
Un daschu brihdi mellejis
Pqt rohschu-dahrfinu;

8.

Bet wehl ne esmu atraddis
Lo jauku rohsiti,
Lihds schim wehl welti mellejis
Es sawu meitemi.

9.

Woi Kursemme ta ne buhku
Pehz mannu prahtinu?
Kà zittâ walje nolluhku
Lo laikam ne sinnu?!

10.

Tak tizzu! weena pukke
Precksh man seed kohschumâ
Schè Lehwu-semmes dahrstî;
Bet kur? — naw sinnama!

11.

Ko behdatees! Wehl mellechü
Scho mantu dahrgaku,
Warr buht ka weenreis atrafschu
Pehz prahtha mihlaku.

12.

Zif preezigs buhku usgahjis
Lo rohsht ihstenu!
Zif laimigs kluhtu atraddis
Sen' draudsen' derrigu! — ? —

13.

Tad wissas fehras pahrwehrstohs
Eelsch preck' un laimibas,
Un jaukais brihdis atsteigtohs
Tahs ihstas mihlibas!!

E. J. S.

S i n n a.

Paldeens miht. D.... no D. par juhsu dseefmahm. Tahs gan irr baggatas dahmanas, bet gaidu wehl
to weenu leetu, ko juhs mums fo hili ju fcb i. — Mihtais E. J. S. no G. ne launojetees ka juhsu jaunas un
wezzas sianas par dauds wezzas palifikuschas. Mannim usnahze jauns un leels darbs, un zaur scho mannim
fci leeta irr missjusees. — Mihtais H.... no K. paldeens par juhsu sinnahm. Parezschatees wehl mihligi. —
Zeealigs mahz, B—e. Kad juhsu teizama grahmata pee mums atnahze, tad tee wihi sawu zeltu jaw biza aie-
gojhuischi. Runnahrt mehs ar teemi gan effam runnajuschi, bet tee wihi paschi ne sinnaja, kas juhsu padohms
effoh. Mannim irr lohti schehl, ka es ne warrejis juhsu luhschamu isdarriht. — Mihtais M. B.... juhsu
dseefminas mehs ar pateizibu fanehmuschi.

G—d.